

Lubieszowska

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Olszynka Grochowska

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości polskich

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Nazwa ulicy nie jest jednoznaczna, nie wiadomo bowiem, czy pochodzi od nazwy **Lubieszowa** (prawy dopływ Regi przepływający przez Jezioro Łopianowskie w woj. zachodniopomorski) czy **Lubieszów** (nazwa trzech wsi w Polsce - jednej w woj. opolskim, powiat kędzierzyńsko-kozielski, gmina Bierawa oraz dwóch w woj. lubuskim: powiat nowosolski, gmina Nowa Sól oraz powiat żagański, gmina Wymiarki). To również nazwa miejscowości w obwodzie wołyńskim na Ukrainie, położonej nad rzeką Stochód (dopływ Prypeci) należącej niegdyś do Rzeczypospolitej (woj. brzeskie, powiat piński), w której w XVIII w. mieściła się tu słynna szkoła pijarów, do której uczęszczał Tadeusz Kościuszko.

Ciekawostki

Stan obecny:

Kolonia Posłów i Senatorów PPS (zwane również osiedlem Praussa). W połowie lat 20 XX w. powstała tu, zbudowana własnymi środkami, kolonia dworców dla członków PPS. Domki w stylu dworcowym, jako typowe moduły, powstały wg proj. inż. arch. Witolda Matuszewskiego (w 1950 r. popełnił samobójstwo, skacząc z 3 piętra gmachu banku róg al. Jerozolimskich i Nowego Świata).

Nr 7: Willa. Mieszkała tu Helena Boguszevska (1886-1978) - pisarka. Była rodowitą warszawianką, córką historyka, bibliisty i religioznawcy Ignacego Radlińskiego. Na Uniwersytecie Jagiellońskim ukończyła Wydział Przyrodniczy i początkowo zajmowała się pisaniem podręczników przyrodniczych dla uczniów szkół średnich. Pisarstwem zawodowo zajęła się na początku lat `20. Blisko związana z PPS (całe osiedle zamieszkiwali działacze tego ugrupowania), w swej twórczości podejmowała tematykę społeczną i oświatową. Jej teksty drukowane były na łamach "Bluszczu", "Tygodnika Ilustrowanego", "Wiadomości Literackich", "Kobiety Współczesnej" czy "Epoki". W latach 1933-1937 była przewodniczącą założonego przez siebie ugrupowania literackiego "Przedmieście". Do wybuchu II wojny światowej opublikowała takie powieści, jak "Anielcia i życie" (powieść radiowa), "Całe życie

Sabiny" (jedna z najwybitniejszych powieści psychologicznych), "Ci ludzie" (nazwana przez nią obrazkami z przedmieścia - historie bezrobotnych i lumpenproletariuszy), "Czerwone węże" (dla młodzieży), "Dzieci znikąd", "Świat po niewidomemu" (o zakładzie dla ociemniałych), "Za zielonym wałem" (dla młodzieży). W 1934 roku nawiązała współpracę ze swoim późniejszym mężem Jerzym Kornackim (1908-1981), z którym wydała wówczas "Jadą wozy z cegłą" (sporo historii Grochowa), "Polonez" (czterotomowy cykl będący przeglądem życia politycznego w Polsce po 1935 roku) i "Wisła" (życie stołecznych wodniaków). Po wojnie była posłanką do Krajowej Rady Narodowej, jednak później już nie angażowała się aktywnie w życie polityczne. Wydała "Wspomnienie o Halinie Górskiej", cykl wspomnień literackich "Zielone lato 1934" (z mężem) i zbeletryzowane wspomnienia z dzieciństwa "Czekamy na życie", szkice "Ludzie wśród ludzi" (Z mężem) i "Poprzez ulice", zbiór opowiadań "Nigdy nie zapomnę", powieści dla młodzieży "Siostra z Wisły", "Maria Elizelia" i "Zwierzęta wśród ludzi". Zmarła w Warszawie.

Data nadania nazwy:
